

Sygn. akt XIV C 265/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2019 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jan Sterczała

Protokolant stażysta Magdalena Grzybowska

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2019 roku w Pile

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G. (1)

o zapłatę

I uchyla wyrok zaoczny z dnia 21 czerwca 2018 r. w stosunku do A. G. (1)

II zasądza od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda kwotę 110 137,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot :

a/ 111 737,91 zł od dnia 25 września 2017 r. do 5 marca 2019 r.

b/ 110 137,91 zł od dnia 6 marca 2019 r. do dnia zapłaty

w pozostałym zakresie oddała powództwo co do tego pozwanego

III zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 5 587 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 5 417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

IV kwoty zasądzone w punktach II i III pozwany jest zobowiązany uiścić solidarnie z J. H., co do którego obowiązek zapłaty został ustalony wyrokiem zaocznym z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie XIV C 265/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu.

J. Sterczała

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A z siedzibą w W. w pozwie wniesionym w dniu 8 grudnia 2017 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanych A. G. (1) i J. H. solidarnie kwoty 111.737,91 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Powód wniósł ponadto o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz kosztów sądowych w kwocie 1.397 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 20 lipca 2015 r. pomiędzy powodem, a pozwanymi została zawarta umowa pożyczki nr (...). Wobec nienależytego wykonywania przez pozwanych zaciągniętego zobowiązania umownego, a polegającego na braku terminowego regulowania wpłat, w dniu 25 września 2017 r. zadłużenie zostało postawione w stan pełnej wymagalności. Powód podał ponadto, że pismem z dnia 27

września 2017 r. pozwani zostali wezwani do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Pomimo skierowanego do pozwanych wezwania do zapłaty, zadłużenie nie zostało przez nich spłacone. Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę 111.737,91 zł składa się kwota 106.995,28 zł tytułem niespłaconego kapitału, 4.533,27 zł tytułem odsetek umownych, 159,36 zł tytułem odsetek umownych za opóźnienie, 50 zł tytułem opłat umownych. (k. 5-8)

Postanowieniem z dnia 19 lutego 2018 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydziale Cywilnym stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Poznaniu jako sądowi właściwości ogólnej pozwanego. (k. 9)

W dniu 21 czerwca 2018 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Wydział Cywilny z siedzibą w Pile wydał wyrok zaoczny, w którym zasądził od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 111.737,91 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 września 2017 r. Sąd zasądził ponadto od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kwotę 5.587 zł tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. (k. 42)

W dniu 10 lipca 2018 r. (data wpływu) pozwany A. G. (1) wniósł sprzeciw od wyroku zaocznego z dnia 21 czerwca 2018 r., w którym wniósł między innymi o oddalenie powództwa w całości, zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości oraz rozłożenie dochodzonej pozwem kwoty na raty i wzajemne zniesienie kosztów procesu ze względu na brak możliwości finansowych na jednorazowe uregulowanie kwoty zadłużenia pozwanego. Pozwany wniósł ponadto o wezwanie na rozprawę i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadka K. M., J. H., M. G. i A. G. (2), jak też przeprowadzenie dowodu z przesłuchania pozwanego A. G. (1). Pozwany wniósł nadto o wstrzymanie rygoru natychmiastowej wykonalności, określonej w pkt 3 wyroku.

W uzasadnieniu pozwany A. G. (1) zakwestionował wysokość kwoty dochodzonej przez powoda. Wskazał, że dokonywał wpłat na poczet zadłużenia. Pozwany podał ponadto, że zaciągnął kredyt na prośbę kuzyna żony – K. M., który miał przejściowe problemy finansowe. Podał też, że K. M. samodzielnie załatwiał kredyt przez pośrednika kredytowego. Pozwany wskazał, że K. M. przekazał mu kwotę 7.000 zł, którą to pozwany przeznaczył na spłatę rat kredytu, ponieważ K. M. nie regulował bieżących rat kredytu. Pozwany złożył wniosek o restrukturyzację zadłużenia lub wydłużenie okresu kredytowania, jednak otrzymał odmowną decyzję banku. Pozwany podał, że jego obecna sytuacja majątkowa nie pozwala na spełnienie świadczenia niezwłocznie lub jednorazowo, dlatego wnosi o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. (k. 49-53)

W piśmie procesowym z dnia 14 sierpnia 2018 r. (data wpływu) pozwany podał, że posiada tytuł licencjata z Politologii oraz ukończył studia podyplomowe z Resocjalizacji i Socjoterapii. Podał ponadto, że jego ostatnim miejscem pracy był (...) Ośrodek (...) w J., gdzie osiągał wynagrodzenie w kwocie ok. 3.000 zł – 3.500 zł miesięcznie. Pozwany wskazał też, że od dnia 1 lipca 2018 r. nie jest zatrudniony ze względu na wygaśnięcie umowy o pracę, która zawarta była na czas określony. (k. 67)

Postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2018 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego o zwolnienie od kosztów sądowych. (k. 69-72)

Postanowieniem z dnia 9 listopada 2019 r. Sąd oddalił wniosek pozwanego A. G. (1) o wstrzymanie wykonalności wyroku zaocznego z dnia 21 czerwca 2018 r. (k. 96-97)

W odpowiedzi powoda na sprzeciw od nakazu zapłaty z dnia 26 lutego 2019 r. powód podtrzymał powództwo w całości oraz wniósł między innymi o zasądzenie na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że A. G. (1) i J. H. w dniu 20 lipca 2015 r. zawarli z (...) Bank S.A. umowę kredytu gotówkowego, na mocy której powód udzielił im kredytu w wysokości 119.980,06 zł. A. G. (1) i J. H. zobowiązali się

solidarnie spłacić kredyt wraz z odsetkami umownymi. Powód podał, że ze względu na brak wpłat oraz dokonywanie wpłat w niepełnej wysokości raty, umowa kredytu została wypowiedziana. A. G. (1) i J. H. otrzymali oświadczenie o wypowiedzeniu umowy oraz zostali wezwani do spłaty zadłużenia. Ze względu na brak spłaty zaległości w terminie wskazanym w wypowiedzeniu, w dniu 26 września 2017 r. zobowiązanie stało się wymagalne. Powód zaznaczył, że przed złożeniem oświadczenia

o wypowiedzeniu umowy A. G. (1) i J. H. zostali co najmniej dwukrotnie poinformowani o zadłużeniu. (k. 107-112)

Na rozprawie w dniu 12 marca 2019 r. pozwany, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika podtrzymał sprzeciw wraz z wnioskami dowodowymi. (k. 135)

Pismem procesowym z dnia 25 marca 2019 r. powód potwierdził wpłatę dokonaną przez pozwanego A. G. (1) w dniu 6 marca 2019 r. w kwocie 1.600 zł. (k. 143)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. zawarł w dniu 20 lipca 2015 r.

z pozwanymi A. G. (1) i J. H. umowę kredytu gotówkowego nr (...). Na mocy powyższej umowy powód (...) Bank S.A. udzielił pozwanym kredytu w wysokości 119.980,06 zł. Pozwani natomiast zobowiązali się solidarnie spłacić otrzymany kredyt wraz z należnymi odsetkami umownymi. Pozwani złożyli świadomie podpis pod wskazaną wyżej umową, przez co oświadczyli, że Bank wyjaśnił im wszelkie zgłaszane przez nich wątpliwości, poinformował ich o wysokości udzielonego kredytu, jak też o sposobie naliczania odsetek oraz opłat. Podpisując umowę kredytu pozwani zaakceptowali ponadto wszelkie warunki umowy oraz zobowiązali się solidarnie do przestrzegania tychże warunków. Kwota kredytu została wypłacona zgodnie z umową o udzielenie kredytu.

Z treści umowy kredytu zawartej pomiędzy stronami wynikało, że pozwani zobowiązali się do spłaty udzielonego kredytu wraz z należnymi opłatami, prowizjami i odsetkami umownymi w 120 ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych 19 dnia każdego miesiąca. Wysokość każdej raty wynosiła 1.588,48 zł.

Z treści umowy, o której mowa wyżej wynikało ponadto, że niespłaconą ratę kredytu w terminie określonym w umowie kredytu Bank od dnia następnego traktuje jako zadłużenie przeterminowane. Od kwoty niespłaconego kapitału kredytu Bank nalicza i pobiera wówczas odsetki karne według zmiennej stopy procentowej, określonej jako czterokrotność stopy kredytu lombardowego. Bank może ponadto obciążyć kredytobiorcę opłatami za czynności upominawcze i windykacyjne. Z umowy wynikało ponadto, że na skutek braku płatności po powstaniu wymagalnej zaległości, Bank ma uprawnienie do wypowiedzenia umowy zgodnie z jej postanowieniami. Bank wypowiada umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia, w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej albo

w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Umowa wskazywała ponadto, że Bank zawiadamia kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy kredytu w formie pisemnej, listem poleconym.

Dowód: umowa kredytu gotówkowego nr (...)

Pozwani początkowo dokonywali wpłat na rachunek przeznaczony do spłaty kredytu gotówkowego wskazany w umowie kredytu. Pozwani potwierdzili tym samym fakt istnienia umowy, jak też wynikającego z niej zobowiązania.

W uwagi na nieterminowe regulowanie rat kredytu oraz dokonywanie wpłat w niepełnej wysokości pozwani otrzymali od powoda wezwanie do zapłaty z dnia 25 kwietnia 2017 r. Wobec braku należytej reakcji ze strony pozwanych, powód wystosował do pozwanych ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 20 czerwca 2017 r. Pomimo dwukrotnego wezwania pozwanych do spłaty zaległych należności pozwani nie uregulowali zaległości, przez co nie dotrzymali warunków umowy. Wobec tego, powód w dniu 20 lipca 2017 r. skierował do pozwanych warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy wraz

z wezwaniem do spłaty zaległości w terminie 14 dni, pod rygorem rozwiązania umowy wraz z upływem okresu wypowiedzenia i postawienie całości wynikających z umowy zobowiązań w stan wymagalności. Ze względu na brak spłaty wskazanej wyżej zaległości w terminie wskazanym w wypowiedzeniu, zobowiązanie pozwanych zostało postawione w stan wymagalności w dniu 25 września 2017 r. Wobec powyższego, powód w dniu 27 września 2017 r. do pozwanych przedsądowe wezwanie do zapłaty wymagalnego zadłużenia, wyznaczając pozwanym siedmiodniowy termin, wskazując przy tym, że brak spłaty zadłużenia w wyznaczonym terminie spowoduje skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowego.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 25 kwietnia 2017 r. (k. 121, 122), ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 20 czerwca 2017 r. (k. 123, 124), warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy nr (...) (k. 113-120), przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 27 września 2017 r. (k. 22-25)

Pozwany A. G. (1) wskazując na swoją ciężką sytuację finansową wystąpił do Banku z wnioskiem o restrukturyzację zadłużenia lub wydłużenie okresu kredytowania, jednak otrzymał odmowną decyzję Banku.

Pozwani po dniu wniesienia powództwa w okresie 14 miesięcy dokonali czterech wpłat w łącznej wysokości 4.600 zł, jednak wpłaty te rozksięgowane zostały na koszty sądowe i egzekucyjne, przez co nie spowodowały zmniejszenia zadłużenia. W dniu 6 marca 2019 r. pozwany A. G. (1) dokonał wpłaty kwoty 1.600 zł na poczet zadłużenia, co spowodowało zmniejszenie żądanej kwoty.

Dowód: potwierdzenie wykonania wpłaty (k. 134), pismo powoda z dnia 25 marca 2019 r. potwierdzające dokonanie wpłaty przez powoda (k. 143), wydruk z historii uznań (k. 125)

Pozwany A. G. (1) od dnia 1 lipca 2018 r. jest osobą bezrobotną, ze względu na wygaśnięcie umowy o pracę, która zawarta była na czas określony. Pozwany wykonywał zawód wychowawcy z (...) Ośrodka (...), a jego dotychczasowe zarobki kształtowały się na poziomie 3.000 zł – 3.500 zł miesięcznie. Pozwany posiada tytuł licencjata z Politologii oraz ukończył studia podyplomowe z Resocjalizacji i Socjoterapii.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów urzędowych i prywatnych. Dokumenty przedłożone przez powoda zostały złożone w odpisach poświadczonych za zgodność z oryginałami przez pełnomocnika będącego radcą prawnym.

Zaznaczyć należy, że pozwany A. G. (1) nie przedstawił żadnych istotnych twierdzeń, które mogłyby podważyć zasadność jego zadłużenia. Powód (...) Bank S.A. przedstawił natomiast bardzo precyzyjnie sytuację związaną z niedotrzymaniem przez pozwanych warunków umowy kredytu. Co więcej, sama umowa kredytu zawarta pomiędzy stronami jednoznacznie wskazuje na wszelkie konsekwencje wynikające z niedotrzymania warunków owej umowy.

Sąd oddalił wnioski dowodowe pozwanego A. G. (1) zawarte w sprzeczności od wyroku zaocznego w zakresie zeznań świadków i przesłuchania pozwanego ze względu na to, że są nieprzydatne do rozpoznania sprawy, a okoliczności, na które świadkowie i pozwany mieliby zostać przesłuchani nie są istotne dla ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie.

Sąd zważył, co następuje:

Powód (...) Bank S.A. z siedzibą w W. dochodził roszczenia o zaspokojenie wierzytelności, która wynikała z zawartej z pozwanymi A. G. (1) i J. H. umowy kredytu gotówkowego nr (...) w dniu 20 lipca 2015 r. Na podstawie powyższej umowy pozwani otrzymali kwotę 119.980,06 zł, przez co zobowiązani zostali do zwrotu tej kwoty w sposób i na warunkach określonych w umowie kredytu. Pozwani nie regulowali terminowo zadłużenia lub dokonywali wpłat w niepełnej wysokości raty, wobec czego, na skutek niedotrzymania warunków umowy kredytowej, strona powodowa wypowiedziała umowę zgodnie z jej postanowieniami. Po upływie okresu wypowiedzenia umowa uległa rozwiązaniu i całe zadłużenie stało się wymagalne,

a co za tym idzie – pozwani zostali zobowiązani do jego niezwłocznego zwrotu. Ze względu na brak spłaty zadłużenia ze strony pozwanych, strona powodowa wystąpiła na drogę postępowania sądowego, w konsekwencji czego przeciwko pozwanym wydany został wyrok zaoczny, od którego pozwany A. G. (1) wniósł sprzeciw.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 344 § 1 k.p.c. pozwany, przeciwko któremu zapadł wyrok zaoczny, może złożyć sprzeciw w ciągu dwóch tygodni od doręczenia mu wyroku.

W piśmie zawierającym sprzeciw pozwany powinien przytoczyć zarzuty, które pod rygorem ich utraty należy zgłosić przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy, oraz okoliczności faktyczne i dowody. Sąd pomija spóźnione twierdzenia i dowody, chyba że strona uprawdopodobni, że nie zgłosiła ich w sprzeciwie bez swojej winy lub że uwzględnienie spóźnionych twierdzeń i dowodów nie spowoduje zwłoki w rozpoznaniu sprawy albo że występują inne wyjątkowe okoliczności. (§2)

W myśl art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Na skutek wniesionego sprzeciwu przez pozwanego A. G. (1), Sąd ponownie rozpoznał sprawę, wobec czego uchylił wyrok zaoczny z dnia 21 czerwca 2018 r.

w stosunku do A. G. (1), o czym orzekł w punkcie I wyroku.

Ustalenia poczynione w przedmiotowej sprawie wskazały, że pozwany A. G. (1) w dniu 6 marca 2019 r. dokonał wpłaty kwoty 1.600 zł na poczet zadłużenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanego A. G. (1) na rzecz powoda kwotę 110.137,91 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 111.737,91 zł od dnia 25 września 2017 r. (data wymagalności całego roszczenia) do dnia 5 marca 2019 r.,

- 110.137,91 zł od dnia 6 marca 2019 r. (data wpłaty kwoty 1.600 zł na poczet zadłużenia) do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd oddalił powództwo co do pozwanego A. G. (1) i orzekł o powyższym w punkcie II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. obciążając nimi w całości pozwanego jako przegrywającego proces. Pozwany był zobowiązany zwrócić powodowi poniesione przez niego koszty procesu w skład których wchodziła kwota 5.587 zł tytułem kosztów sądowych, która stanowi równowartość opłaty od pozwu oraz kwota 5.417 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, na którą składa się kwota 5.400 zł tytułem zastępstwa procesowego i kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego określono na podstawie przepisu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat z czynności radców prawnych (Dz. U. nr 1804) – w brzmieniu na moment wniesienia pozwu.

Wobec tego, że umowa kredytu, o której mowa wyżej, została zawarta pomiędzy powodem a pozwanymi A. G. (1) i J. H., pozwani zobowiązali się solidarnie spłacić otrzymany kredyt wraz z należnymi odsetkami umownymi. Z tego względu Sąd uznał, że kwoty zasądzone w punktach II i III pozwany jest zobowiązany uiścić solidarnie z J. H., co do którego obowiązek zapłaty został ustalony wyrokiem zaocznym z dnia 21 czerwca 2018 r. w sprawie XIV C 265/18 Sądu Okręgowego w Poznaniu, o czym Sąd orzekł w punkcie IV wyroku.

SSO Jan Sterczała